

Hun ser storheden i det små

Birthe Lunau er folkeskolelærer, men fritiden bruger hun på at fotografere. Hun opdager magien i de velkendte dagligdags ting. Noget som vi andre sjældent ser.

Hendes gårdhus i syd er fyldt med arkivkasser.

Fotografier præcist grupperet efter emner. Vinter, sommer, Tueholm sø, Grækenland, Korsika. Rødkål i Albertslund, bolcher i Føtex, svaner i Kanalen.

På hendes vægge hænger nogle af de billeder, hun holder mest af. Eller rettere computer-print af fotografierne. Printereren giver billederne en ekstra dimension. Gør dem til billedkunst mere end til fotografi.

Her er nogle af de første billeder - valmuer taget lige uden for huset. Der er blå billeder fra udlandsrejserne. Der er de isfrosne rødkål fotografieret så tæt, at de ligner koralrev fra en ukendt tropeø.

Birthe Lunau er slet ikke fotograf, selvom man kunne fristes til at tro det.

I 1974 blev hun ansat som folkeskolelærer på Hyldagerskolen, hvor hun har arbejdet i 13 år. Siden var hun otte år på Røholmskolen, 5 år i Cykelkorpset og nu tilbage på Hyldagerskolen.

"Jeg har altid været glad for at fotografere, særligt i mine ferie, hvor jeg havde tid. Det kræver koncentration og tilstedeværelse at fotografere. Jeg har altid fået at vide, at jeg tog gode ferie billeder", siger Birthe Lunau.

Det hele skiftede radikalt, da hun i 1997 rejste tre uger til den græske ø Folégandros.

"Her fik jeg pludselig masser af tid. Verden stod stille, og jeg kom hjem med 25 ruller film!"

Næste år tog Birthe Lunau igen på ferie, og var nu mere målrettet om det at fotografere. Hun havde købt et zoom-objektiv, som kunne trække tingene tæt på.

"Det gjorde mig nærmest lykkelig".

Udstiller i venteværelset

Det var efter de første Grækenlandsture, at hendes venner og bekendte begyndte at skubbe til hende og opfordre til at udstille sine fotografier. "Det er Tove Baadsgaards skyld, at jeg kom igang med at udstille. I læge Bjarne Baadsgaards venteværelse i

Hyldespjældet fik jeg lov at hænge min græske serie op. Den passede godt til rummet. Men jeg var ved at dø af skræk. En ting var at have billederne hjemme eller at vise dem frem til venner. Men det føltes meget udleverende at skulle vise billeder frem offentligt første gang".

Siden er det blevet til flere udstillinger i venteværelset og andre steder. Bl.a. på Hovedbiblioteket, i Glostrup Storcenter, andre biblioteker, plejehjem og Diakonissestiftelsen.

Slapper af med kameraet

"Jeg er i det daglige et hurtigt og ofte stresset menneske. Men når jeg går en tur med mit kamera og fotografierer verden - lige uden for døren eller længere væk - så nyder jeg selvforglemmelsen og får ro i sjælen".

Birthe Lunau siger om sine billeder:

"De store vidder, de store, smukke landskaber kan jeg ikke tage gode billeder af. Når jeg gør det, bliver jeg altid skuffet. Virkeligheden

er altid smukkere, end de billeder, jeg har taget. Jeg finder derimod glæde og gode billeder ved at se, gå tæt på og fokusere på detaljen, farverne, formerne, stemningerne - og lyset selvfølgelig. Det er altafgørende".

Evnen til at se

Birthe Lunaus billeder afslører en sjælden evne til det abstrakte begreb "at kunne se".

Med det digitale Canon-kamera om halsen kan Birthe Lunau frembringe en magi og underfundig poesi i dybet af en valmue, eller skarpt analyserende finde linierne i en stribe kanoer fortøjet ved Furesøens bred. Og hun evner at se de enkle farver i en pose slik fra Føtex eller i en melonsælgers bod på Korsika.

I øjeblikket har hun en grøn periode. Hun går tæt på grønne planter og skaber fuldstændigt abstrakte billeder med klare linier i et befriende klassisk formsprog.

I en tid, hvor det er trendy at bryde rammerne i kunsten,

Foto: Patrick Holbek

er det stærkt livsbekræftende at blive bjergtaget af en kunstner, der aldeles ukrudket nyder sin metier og samtidig har den gave, at hun kan se storheden i det små.

Man kan købe Birthe Lunaus billeder - enten som store kopier eller som mindre postkort.

Man kan ringe til hende på tlf: 43 64 47 92.

brie